The Merciful one said; 'his friend'

-רעהו 1 אמר רחמנא

OVERVIEW

The ברייתא taught us if someone was a custodian, guarding a הקדש object, and he was טוען טענת גנב, he is not liable for כפל (even) if he is the גנב. We derive this from the word רעהו which is written by a שומר (regarding רעהו). רעהו means his friend, however הקדש is not considered 'a friend'. Our תוספות discusses the need for a פסוק to teach us that there is no פסוק by טוען טענת גנב by הקדש.

- כפל states that word רעהו teaches us than only by רעהו does he pay

ולא הקדש -

But not if he is guarding an item of דקדש.

מוספות asks:

- תימה לרבינו יצחק ומאי איצטריך רעהו למעוטי הקדש מכפל בטוען טענת גנב The רעהו is astounded! But why is the פסוק necessary to exclude paying לפל for הקדש when he is טוען טענת גנב

הא ליכא שבועה² בהקדש³. ולמסקנא⁴ דנפיק כפל ושבועה מחד קרא אתי שפיר⁻ -Since there is no oath taken where a דקדש item is concerned. However, according to the conclusion of the גמרא that we derive the exemption (by הקדש) from פסוק and שבועה from one פסוק, all is understood.

asks: תוספות

י אם תאמר דלקמן נפקא לן בפרקין (דף עו,א) למעט הקדש מוגונב⁶ מבית האיש ולא מבית הקדש And if you will say; but later in our פרק we derive the exclusion of הקדש from

 $^{^{1}}$ This תוספות references the סב,ב on סב,ב.

 $^{^2}$ It is apparent that there is even no תוס' סב,ב ד"ה יצאו קרקעות [and שטרות see שטרות] see תוס' סב,ב. the claimant is שבועה (which is excluded from שבועה) there can never by an initial שבועה to cause a גלגול שבועה. See על מב,ב ד"ה על "However see תוספות שבועות מב,ב ד"ה על # 28.

 $^{^3}$ א טוען טענת גוב pays שבועה only if he first swore the שבועת השומרים; however since there is no שבועה where a הקדש where a is concerned there can be no בכל ב"ה יצאו. See שבועה בהקדש. We derive (in ב"מ נז,ב "ל" that there is no שבועה בהקדש the word דעהו which is written by a שמת (in משפטים) where it states regarding a ונקרב בעל הבית that: ונקרב בעל הבית ידו במלאכת רעהו (or from פסוק ו which states כי יתן איש אל רעהו). Presumably the exclusion of from כפל is derived from the following (פסוק שות) which states: על כל דבר פשע וגו' ישלם שנים לרעהו .Seemingly פסוק is asking why we need the two exclusions. Once שבועה is excluded from שבועה it is automatically excluded from כפל

 $^{^4}$ See later on this סב,ב תוס' ד"ה יצאו קרקעות. See also ד"ה למה [TIE footnote # 12].

⁵ There are no two פסוקים to exclude הקדש from שבועה וכפל, but rather there is only one פסוק (and indeed once we exclude שבועה from שבועה it is automatically excluded from הקדש). See 'Thinking it over' # 1.

⁶ שמות (משפטים) עב,ו. See 'Thinking it over' # 2.

כפל, from the פסוק of 'and it was stolen from the house of the man', we expound the word מבית האיש to mean but not from the house of מבית האיש. However in our מבית האיש?!

מוספות answers:

-יש לומר התם נמי לא מאיש קדריש דגבי הקדש נמי שייך לשון איש -And one can say that there too, we do not derive the exclusion of הקדש from the word איש, for the term איש is also applicable to הקדש -

ולא משום דכתיב (שמות טול) ה' איש מלחמה? -

And the reason איש may refer to הקדש is not necessarily only because it is written is a man of war (where we see that 'ה סר איש מלחמה is referred to as איש מלחמה) -

- אלא משום דבכל דבר שהוא לשון זכר שייך לשון איש ואשה על לשון נקבה But rather because anything which is a masculine item the word איש is applicable to it, and the word אשה is applicable to any feminine item -

כגון אשה אל אחותה בקרסים (שם כו") -

For instance as it is written regarding the curtains (יריעות המשכן) 'and you shall attach a woman to its sister with hooks'; indicating that a feminine word יריעה can be referred to as איש and similarly a masculine word הקדש can be referred to as איש. Therefore איש -

- אלא התם הכי פירושא מבית איש דשייך ביה רעהו כדכתיב ולא מבית הקדש But rather the explanation of the גמרא there is that there is an obligation to pay only if it is stolen from the house of a man where the term 'his friend', which is written in that פסוק, is applicable, but not from the house of which cannot be considered רעהו.

תוספות responds to an anticipated difficulty: 11

: ואגב דגבי גנב איצטריך למנקט האי לישנא למידרש ולא מבית הגנב נקט ליה נמי לענין הקדש:

And since that concerning a thief¹² it was necessary to cite this פסוק to expound it that one is liable for כפל only if he steals it from the house of the man – the owner; but not if he stole it from the house of the thief, so since he cited this פסוק

 $^{^7}$ The fact that the חורה writes 'איש' does not permit us to exclude איש, for איש may refer to מרדש as well.

 $^{^8}$ פתוק ג

⁹ See 'Thinking it over' # 4.

 $^{^{10}}$ פסוק ו.

 $^{^{11}}$ Why did not the גמרא אמץ say there explicitly that הקדש is exempt from כפל because it says גמרא; why mention מבית at all?!

¹² This is referring to a thief who stole an object from another thief who stole it from the original owner. The second thief is כפל from פסטר.

for a גנב he also cited it regarding גנב, but the actual exclusion is from רעהו.

SUMMARY

The exemptions from שבועה וכפל (and קרקעות, etc.) can be derived from one איש excludes איש does not.

THINKING IT OVER

- 1. תוספות answers the first question by saying that according to the מסקנא that we derive מסקנא from one פסוק it is understood. However seemingly the question still remains; why did the תורה (at least 14) twice. 15
- 2. תוספות asks that here we exclude רעהו from רעהו and later we exclude הקדש from הקדש and later we exclude אמרא אמרא וגנב מבית האיש. However there is seemingly no difficulty; in our גמרא we exclude from מוען טענת גנב in a case where he is סוען טענת גנב however later we exclude הקדש in a case where he actually stole from הקדש! What is תוספות question?! 17
- 3. Is there any connection between תוספות second question and the answer to the first question? 18
- 4. Why does תוספות negate the proof from היש מלחמה $?^{19}$

¹⁴ See footnote # 3.

¹³ See footnote # 5.

¹⁵ See פני יהושע.

¹⁶ See footnote # 6.

¹⁷ See נחלת משה.

¹⁸ See אוצר מפרשי התלמוד # 34.

 $^{^{19}}$ See אוצר מפרשי אוצר # 37 and נחלת משה.